

Una llarga agonia

DAVID MIRÓ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 12.02.10

El PSC s'ha ficat ell solet en una operació d'alt risc que se li pot girar molt fàcilment en contra. M'explico. Al subratllar un dia rere l'altre que la pròxima legislatura vol governar en solitari (és clar, ¿i qui no ho voldria?) està admetent que l'aposta pel tripartit no li ha sortit del tot bé. Així que li diem al votant: miri, aquest Govern no funciona, però vostè voti el partit que l'ha fet possible a veure si ho podem fer d'una altra manera. O sigui, li demanem a uns ciutadans que en un 51% desconeixen quins partits formen el Govern (vegeu l'enquesta del CEO del mes de gener) que distingeixin entre les conselleries del PSC (les serioses) les d'ERC (les incendiàries) i les d'ICV-EUiA (les radicals). Això no pot ser i a més és impossible. És una estratègia pròpia de qui viu en un món hiperpolititzat, que únicament veu la realitat sota el prisma de les sigles, i desconeix del tot la realitat del carrer.

El ciutadà mitjà català veu que té un Govern de coalició d'esquerreres presidit per un socialista. ¿Algú pensa de veritat que si aquest ciutadà percep que el Govern no funciona votarà precisament el candidat que el presideix? ¿En quin món viuen? Carregar-se la marca tripartit és el primer i segurament definitiu error del PSC en aquesta llarga precampanya. I, per si algú no ho sap, encara falten vuit mesos per a les eleccions. Una llarga agonia.